

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 25-10-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPCALP
Sagsnr.: 1706996
Dok. nr.: 453986

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. september 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 1215 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 1215:

”Ministeren bedes kommentere oplysningerne i artiklen ”Ny opgørelse afslører: Udenlandske læger fylder på liste over skræklæger” BT den 26. september 2017, samt redegøre for, hvordan Sundhedsstyrelsen sikrer, at kvaliteten af nye udenlandske læger lever op til de danske kvalitetsstandarder, før de får autorisation?”

Svar:

Ministeriet har til brug for min besvarelse af spørgsmålet anmodet Styrelsen for Patientsikkerhed om bidrag. Styrelsen for Patientsikkerhed har i den forbindelse oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Indledningsvis kan det oplyses, at det er Styrelsen for Patientsikkerhed – og ikke Sundhedsstyrelsen – der udsteder autorisation til blandt andet læger.

Styrelsen for Patientsikkerhed kan oplyse, at tallene i artiklen er leveret af styrelsen til den pågældende journalist i medfør af offentlighedslovens § 11.

I forbindelse med fremsendelse af tallene gjorde Styrelsen for Patientsikkerhed udtrykkeligt opmærksom på, at da der er tale om et meget lille datagrundlag (251 læger ud af en samlet arbejdsstyrke på ca. 24.000 læger), er det svært at drage konklusioner ud af tallene.

Styrelsen for Patientsikkerhed udsteder autorisation til læger efter flere forskellige regelsæt afhængig af lægens uddannelsesland og statsborgerskab.

Autorisation af danske læger

Læger uddannet i Danmark modtager automatisk – efter kandidateksamen og aflagt lægeløfte – en autorisation som læge fra Styrelsen for Patientsikkerhed. Herefter skal lægen gennemføre 2x6 måneders klinisk basisuddannelsesforløb og kan efter gennemført forløb søge Styrelsen for Patientsikkerhed om tilladelse til selvstændigt virke som læge. Herefter har lægen mulighed for at søge introduktionsstilling, der er en 12 måneders introduktion til det speciale, lægen ønsker at uddanne sig indenfor. Introduktionsstillingen afløses af egentligt hoveduddannelsesforløb i pågældende speciale, der varierer i længde alt efter speciale. Den samlede længde inkl. introduktionsstillingen er ca. 5-6 år og når samtlige mål og kompetencer er opfyldt, kan lægen søge om dansk speciallægeanerkendelse hos Styrelsen for Patientsikkerhed.

Hvordan får en læge uddannet i udlandet dansk autorisation som læge?

Læger uddannet i udlandet kan søge om dansk autorisation, tilladelse til selvstændigt virke som læge og speciallægeanerkendelse efter tre forskellige regelsæt afhængig af lægens uddannelsesland og statsborgerskab:

Den Nordiske Overenskomst: Læger, der har modtaget autorisation m.m. i et af de nordiske lande og som er statsborgere i et af de nordiske lande, kan søge om automatisk at modtage samme autorisation m.m. i Danmark. Det betyder, at også f.eks. læger med statsborgerskab i et nordisk land, der oprindeligt er uddannede i 3. lande (lande uden for EU/EØS), og som har modtaget autorisation m.m. i et nordisk land, har samme mulighed for at søge om godkendelse. Eksempel: læge uddannet i Egypten, søger autorisation i Sverige og gennemfører svenske nationale prøver, hvorefter lægen autoriseres. Hvis lægen også har/får svensk statsborgerskab, vil han kunne søge dansk autorisation efter den nordiske overenskomst.

EU Direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer: Som medlem af EU har Danmark implementeret EU-direktivet om gensidig anerkendelse af uddannelsesbeviser. Anerkendelse af f.eks. læger/speciallæger er baseret på princippet om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, hvor minimumsuddannelseskravene er harmoniseret. Det betyder, at medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser som læger/speciallæger har modtaget og som er i overensstemmelse med de mindstekrav til uddannelse, der er beskrevet i EU-direktivet. Der er tre principper for anerkendelse:

1. Princippet om automatisk anerkendelse
2. Princippet om anerkendelse i henhold til erhvervede rettigheder
3. Princippet om anerkendelse i henhold til generelle bestemmelser

Automatisk anerkendelse

En læge/speciallæge, der er statsborger i og har gennemført uddannelse i et EU medlemsland, der er i overensstemmelse med de harmoniserede minimumskrav til uddannelse, der fremgår af direktivet, har ret til automatisk at få anerkendt sin uddannelse i Danmark. Det betyder, at DK ikke kan stille krav om beståede fagprøver eller test af kvalifikationer i praksis.

Anerkendelse efter princippet om erhvervede rettigheder

I tilfælde af, at en læge/speciallæge ikke opfylder de krav til uddannelse, der giver ret til automatisk anerkendelse, er der mulighed for automatisk anerkendelse af uddannelsen, hvis ansøgningen suppleres med en erklæring, hvor det fremgår, at lægen/speciallægen i løbet af de sidste fem år faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som læge/speciallæge i mindst tre på hinanden følgende år i pågældende medlemsland.

Det betyder, at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke har mulighed for at foretage en nærmere vurdering af f.eks. uddannelsens indhold, selvom uddannelsen ikke nødvendigvis opfylder de krav, der er til f.eks. varighed og indhold, og dermed heller ikke give afslag på ansøgningen. Ligeledes er der ikke mulighed for at stille krav om prøve eller prøvetid.

Anerkendelse efter princippet om generelle bestemmelser

I tilfælde, hvor en læge/speciallæge af "specifikke og særlige årsager" ikke opfylder ovenstående krav til anerkendelse, kan der foretages en vurdering af, om der er væsentlige forskelle mellem ansøgers uddannelse og den danske uddannelse. Hvis der konstateres væsentlige forskelle, og disse ikke er udlignet ved erhvervs erfaring eller

gennem livslang læring, kan styrelsen stille krav om udligningsforanstaltninger i form af prøve eller prøvetid.

Langt hovedparten af samtlige ansøgninger behandles efter enten princippet om automatisk anerkendelse og i mindre omfang princippet om erhvervede rettigheder.

Der ligger derfor et særligt ansvar fra arbejdsgivers side for i forbindelse med ansættelsen at sikre, at de nødvendige kvalifikationer er til stede.

Nationale regler for læger uddannet i tredjelande, det vil sige alle lande, der ikke er nordiske lande eller EU medlemslande

Læger, der er uddannet i 3. lande og er statsborgere i 3. lande kan søge om autorisation i Danmark efter vores nationale retningslinjer, der kort beskrevet er:

1. Ansøgning og godkendelse af uddannelse, hvor lægen først søger om og får verificeret dokumentation m.m. gennem ECFMG (Educational Commission for Foreign Medical Graduates) og herefter får vurderet og godkendt uddannelsen i STPS som egnet til afprøvning
2. består prøve i Dansk 3 med karakterne 7,7 og 10 i fagene læseforståelse, skriftlig fremstilling og mundtlig kommunikation
3. består en skriftlig og mundlig prøve i faglige kompetencer på kandidatniveau (Københavns Universitet) samt gennemfører og består et 3-dages kursus i dansk sundhedslovgivning
4. gennemfører og får godkendt 6 eller 12 måneders evalueringsansættelse på et dansk sygehus eller ved alment praktiserende læge.

Læger, der gennemfører ovenstående, vil herefter kunne modtage dansk autorisation og tilladelse til selvstændigt virke som læge. De læger, der i deres hjemland kan dokumentere gennemført speciallægeuddannelse, vil herefter kunne få foretaget en meritvurdering i et af de tre Regionale Råd for Lægers Videreuddannelse.”

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Camilla Lerager Pedersen